

Dla polskiej oświaty Projekty z klasą 2.0

Praca metodą projektów edukacyjnych i ich efektywność. Praktyczne przykłady różnych form uczniowskiej i nauczycielskiej aktywności w rozwiązywaniu konkretnych problemów. Także potrzeba edukacji medialnej w szkole i korzystanie z najnowszych technologii informacyjno-komunikacyjnych. Te zagadnienia porusza autorka artykułu, mając na uwadze nabywanie przez uczniów kompetencji, które warto ćwiczyć przez całe życie. W szkole nie musi być nudno!

Pod sufitem sali konferencyjnej Centrum Nauki Kopernik lata zdalnie sterowany helikopter. Mniejsze dzieciaki obserwują go z ogromnym zainteresowaniem. Też chciałoby posterować taką zabawką. Helikopter zbudowali uczniowie z Zespołu Szkół Technicznych w Rybniku. Przyjechali do Warszawy, do Centrum Nauki Kopernik, żeby na Ogólnopolskim Festiwalu Projektów 2.0 programu *Szkoła z klasą 2.0* zaprezentować swój projekt *Roboty – inteligentne maszyny*.

W Ogólnopolskim Festiwalu Projektów wzięło udział pięćdziesiąt zespołów uczniowskich z całej Polski. Wybrana pięćdziesiątka spotkała się 22 czerwca 2012 roku w Warszawie, żeby pokazać innym uczniom, nauczycielom oraz zaproszonym ekspertom efekty projektów edukacyjnych, realizowanych w ramach programu Centrum Edukacji Obywatelskiej i „Gazety Wyborczej” *Szkoła z klasą 2.0*.

Po raz kolejny uczestnicy Festiwalu pokazali, że szkoła nie musi być nudna, może

rozвивać kreatywność i zachęcać uczniów do samodzielnych poszukiwań. W tegorocznej edycji programu było ponad dwa tysiące projektów, wzięło w niej udział 500 szkół (podstawówek, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych), które w pierwszym semestrze pracowały nad zasadami korzystania z nowych technologii w edukacji, a w drugim – wdrażały je w życie. Uczniowie wszystkich poziomów kształcenia, pracując metodą projektu, prowadzili samodzielne obserwacje, nagrywali filmy, poznawali historię swoich miejscowości.

Od lat wiadomo, że metoda projektu edukacyjnego świetnie sprawdza się w podstawówkach. Gimnazjaliści od dwóch lat obowiązkowo realizują projekty edukacyjne. Wciąż stosunkowo rzadko mówi się o projektach w szkołach ponadgimnazjalnych – licealiści przygotowują się przecież do matury i nie mają na to czasu. Czy projekty to naprawdę strata cennych godzin? Przyjrzyjmy się bliżej projektom realizowa-

nym w *Szkole z klasą 2.0* przez najstarszych uczniów.

Chłopcy z Rybnika, których helikopter wzbudził w czasie festiwalu zachwyt najmłodszych, fascynują się mechatroniką. Do programu zgłosili projekt, w ramach którego budowali roboty poruszające się według zadanego algorytmu i samodzielnie podejmujące decyzje. Uczniowie Zespołu Szkół Technicznych w Rybniku odnoszą już dziś sukcesy, które znacznie wykraczają poza zakres działań Koła Robotów Mobilnych, w którym realizują projekty. Ich roboty zdobywają nagrody w zawodach w kraju i w konkursach międzynarodowych. Łatwo można sobie wyobrazić, jak umiejętności zdobyte w trakcie realizacji projektów pomogą im w późniejszej nauce i życiu zawodowym.

Na Festiwal przyjechali też uczniowie z Zespołu Szkół im. Bolesława Podedwornego w Nieckowie. Ich projekt zakładał zbudowa-

— CEO —
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

SZKOŁA
Z KLASĄ
2.0

wanie modelu szkolnej sieci internetowej. Model okazał się udany i na jego podstawie szkolna sieć jest właśnie rekonfigurowana. Praca ta jest znakomitym przykładem, że projekt edukacyjny może namacalnie zmieniać szkolną rzeczywistość, a uczniowie mają realny wpływ na to, co dzieje się w ich otoczeniu.

Temat projektu może dotyczyć jednego zagadnienia w ramach tego samego przedmiotu – tak jak w przypadku projektów uczniów z Rybnika czy Nieckowa – lub stawiać na interdyscyplinarność. Taki właśnie międzyprzedmiotowy projekt zrealizowali uczniowie klasy biologiczno-chemicznej I Liceum Ogólnokształcącego w Łasku pod opieką nauczycielki matematyki. Uczestnicy projektu przeanalizowali nawyki żywieniowe swoich kolegów, zajrzeli do ich lodówek i porównali znajdujące się w nich produkty z zawartością lodówek rówieśników mieszkających w innych regionach kraju. Przyjrzyli się też szkolnym sklepikom, sprawdzając co najczęściej kupują dzieciaki, i przeanalizowali skład chemiczny wybranych produktów. Zajęli się też szkolną stołówką. Zaproponowali zdrowszą a jednocześnie ekonomiczną wersję stołków menu. Obliczali kaloryczność posiłków i szacowali koszt ich przygotowania. W ten sposób wiedza zdobyta na zajęciach chemii, biologii i matematyki została zastosowana w praktyce.

Projekt edukacyjny to „zespołowe, planowe działanie uczniów, mające na celu rozwiązanie konkretnego problemu z zastosowaniem różnych metod (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 sierpnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania uczniów promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych; Dz.U. nr 156, poz. 1046). Nauczyciel opiekuje się grupą, służy radą i monitoruje wszystkie etapy realizacji, ale to sami uczniowie zbierają informacje, selekcionują materiał, decydują, jak będą pracować i w jaki sposób pokażą wyniki swojej pracy, zdobywając kompetencje wykraczające poza obowiązkową podstawę programową. W ramach *Szkoły z klasą 2.0* uczniowie i nauczyciele uczą się też, jak wykorzystywać nowe technologie na wszystkich etapach realizacji projektu.

Kluczowy w projekcie jest etap planowania. Trzeba jasno wytyczyć cel, uczniowie wraz z nauczycielem muszą oszacować zasoby, jakimi dysponują (jaki sprzęt mogą wykorzystać, co potrafią, z czyjej pomocy mogą skorzystać), stworzyć harmonogram pracy, wyznaczyć terminy realizowania poszczególnych zadań. Przyjrzyjmy się projektowi uczniów II Liceum Ogólnokształcącego z Nowego Sącza. Dobre planowanie pozwo-

liło skoordynować działania dotyczące szeroko zakrojonej akcji protransplantacyjnej. Prelekcje z udziałem lekarzy, kampania na Facebooku, przygotowanie plakatów, prowadzenie bloga, informacje w mediach czy rozdawanie oświadczeń woli dotyczących zgody na pobranie organów to tylko niektóre elementy projektu. Przeprowadzenie wszystkich działań wymagało nie tylko solidnego merytorycznego przygotowania, zaangażowania i entuzjazmu, lecz także przede wszystkim odpowiedniego planowania i umiejętności korzystania z nowych technologii. TIK pozwalają też bardziej efektywnie kontrolować sam przebieg projektu. Uczniowie z Rybnika konsultowali się z nauczycielami i dyrektorem, zapraszając ich do wspólnego czatu na szkolnej e-platformie.

Elementem projektu, niedocenianym często z edukacyjnego punktu widzenia, jest publiczna prezentacja. Nawet najstarsi uczniowie mają z nią problemy – niełatwo jest krótko opowiedzieć o wszystkim, co wydarzyło się przez kilka miesięcy pracy. Od czego zacząć? Z czego zrezygnować? Jak nie znudzić publiczności? Co podkreślić? Te problemy znane są doskonale dorosłym. Dlatego warto poświęcić przygotowaniu prezentacji wiele uwagi. Uczniowie Zespołu Szkół i Placówek Oświatowych BSTO z Bełchatowa zajmowali się graniastolupami i ostrostolupami. Wyniki swojej

Festiwalowa ekspozycja

Dyskusja w kularach

▶ pracy – rysunki, interaktywne krzyżówki, prezentacje multimedialne – umieścili na specjalnie stworzonej stronie internetowej. Uczestnicy projektu *Janowice w legendach i podaniach* z Zespołu Szkolno-Przedszkol-

nego w Janowicach przygotowali i wystawili krótkie formy teatralne oparte na historiach dotyczących ich miejscowości i okolic.

Na Festiwalu uczniowie podkreślali, że na-

uczyli się samodzielności, dociekliwości, organizacji i pracy zespołowej. Kompetencji, które warto ćwiczyć przez całe życie.

Agata Łuczyńska

Bibliografia

Pacewicz A., Sterna D., (2008), *Jak pracować metodą projektu edukacyjnego?*, zasoby programu *Szkoła z klasą*. | Warchała M., *Decado czatuje z dyrektorem o MoonRiderze*, „Gazeta Wyborcza”, wydanie z dn. 19.06.2012.

„KORCZAKOWSKA lekcja trwa!”

Fundacja BO WARTO w roku 2012 – Roku Janusza Korczaka – rozpoczyna realizację projektu „KORCZAKOWSKA lekcja trwa!”, który składa się z 5 (wzajemnie się uzupełniających) elementów mających charakter konkursów, cyklicznych spotkań oraz incydentalnych działań.

W ramach zadania odbędą się następujące wydarzenia:

- Konkurs plastyczny *Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat*;

- Symposium tematyczne o pedagogice i osobie Janusza Korczaka *Janusz Korczak – przyjaciel najmłodszych i pedagogiczny VIP*;
- Cykl zajęć z Królem Maciusiem Pierwszym;
- Konkurs dla nauczycieli na autorskie scenariusze 12 spotkań z Januszem Korczakiem;
- Podsumowanie/zakończenie projektu i Roku Korczakowskiego w działaniach Fundacji.

Wspomniany konkurs dla nauczycieli ma na celu zapoznanie dzieci ze szkół podstawowych

z twórczością i myślą Janusza Korczaka, a następnie przeprowadzenie na ich podstawie przynajmniej 6 spotkań z dziećmi.

[Formularze i dokumenty konkursowe do pobrania](#)

Źródło: strona internetowa [Fundacji BO WARTO](#)

